

Bertil Örtenstrand Gunnar Hellman

Jag har skrivit berättelser om ganska många personer i klubben, men nu ska jag faktiskt skriva lite om mig själv.

Det beror på att vi tog hem en container för att slänga en massa skräp. När jag röjde i förrådet hittade jag mitt bilsportverktyg – en OT-panna!

Bilorientering

Min bilsporthistoria är att jag har tävlat som kartläsare i Bilorientering. I dag finns det inte mycket kvar av Bil-O, men på sjuttioalet var det stort. Tillsammans med min förare, Gunnar Hellman, körde vi 220 tävlingar. Bil-O-sektionen i klubben var stor, mellan 10 och 15 tävlande.

Man fick en karta och ett körbesked. Körbeskedet kunde se ut så här:

- Kör 2 mm N Blacksta
- Kör 6 mm S Storgården

I vilken som helst av anvisningarna kunde det stå en kontroll, dvs en skylt i diket med en bokstav som man skrev in på sitt tidkort.

Tävlingarna arrangerades både av MHF och Svenska Bilsportförbundet, men Bilsportförbundet hade ett bättre reglemente, kontrollerna var numrerade så man visste om man hade hittat rätt skylt.

När vi började tävla använde man ibland den grå generalstabskartan i skala 1:100 000, det var inte så kul. Efter det övergick man till "grönsaksbladet", dvs kartan i skala 1:50 000 med färg. Det som var klurigt i tävlingarna var att man alltid skulle följa vägen på kartan. Om vägen var ombyggd skulle man köra gamla vägen, oftast en igenvuxen väg i skogen. Ibland var vägarna sådana att bilen fick ta mycket stryk.

Efter några år dök det upp en ny tävlingsform. Då gick sträckorna på begränsade områden med många vägar, t ex grusgropar eller industriområden. Då var kartorna i skala 1:10 000 eller 1:5 000. Det passade oss utmärkt. Den enda tävling vi vunnit är Skalstocken, arrangerad av Bromma MS, med Lasse Edvall som banläggare.

1976 arrangerades SM av Kils MK. Vi hamnade på tionde plats, vår bästa SM-placering.

Bilar

Vi började vårt tävlande med två Saab V4. Dom försågs med extraljus, hasplåt och förstärkt fjädring. Saabarna var bastanta och hållbara, men ganska klumpiga vid snäva svängar på smala vägar i skogen.

Sedan kom det ett riktigt lyft; VW Golf GTI! Många Bilorienterare bytte upp sig till sådana. Eftersom vi hade samlat på oss många uppflyttningspoäng hade Gunnar en A-förarlicens, då fick man till ett förmånligt pris köpa en GTI direkt från VW i Södertälje.

”Skalstocken” succé för Bromma MK Haningeekipage vann överraskande

Skalstocken 1974 arrangerades
24/5 av Bromma MS.

Vi vann, vår största seger under
vår tävlingskarriär.

• Gunnar Hellman/Bertil Örtenstrand, Haninge MK, i bil nr 27, ses här i tåten vid en av de första tidskontrollerna. Efter tre timmars skogskörning i nattligt mörker stod slutligen ekipaget som slutsegrare i ”Skalstockens” bilorientering i Bromma MK:s regi.

SM i Bilorientering 1976 arrangerades
18/9 av Kils MK i Värmland.

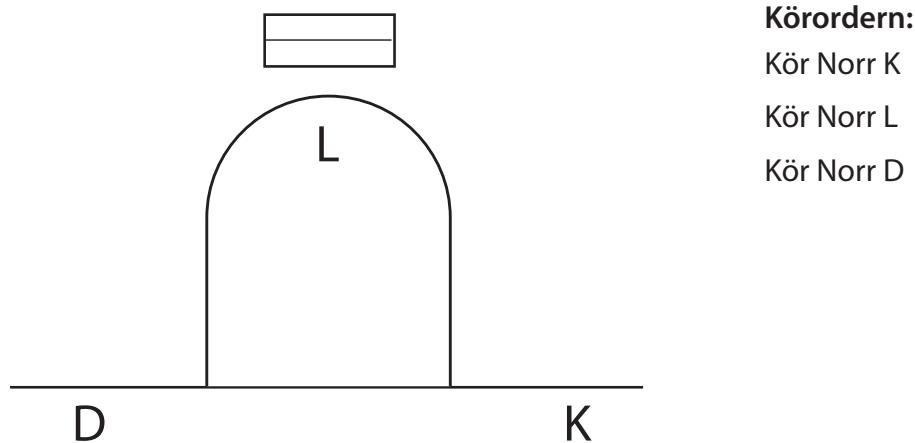
Vi kom på tionde plats, vår bästa
SM-placering någonsin.

Luriga banläggare

Ibland blev tävlingarna en hjärnornas kamp mellan banläggaren och de tävlande, det gällde att krångla till det.

Åke Magnusson, klubbens mångåriga ordförande, tävlade i Bil-O. Han berättar om en tävling där man på en väg plötsligt kom upp mot ett stort tält. Från tältet spelades psalmer - en frikyrkosammanskomst? När någon vågade glänta på tältdörren innehöll tältet en skivspelare och passerkontrollen.

Vi själva råkade ut för något liknande under en tävling i Kolsva. Så här såg kartan ut:

Vi kom fram och skulle svänga höger upp mot huset vid L. Det var en smal grind och innanför fanns en nykrattad grusgång. Uppe vid huset satt ett sällskap och fikade.

Gunnar sa att det här är fel, så vi vände och åkte tillbaka till den plats där vi visste att vi var rätt. Nytt försök: hamnade på samma ställe.

Efter ett tag svängde vi in och körde sakta upp mot huset. Ingen sa något och när vi kom upp till huset hittade vi passerkontrollen, en av fikagästerna stämplade vårt tidkort.

Det visade sig senare att det var banläggarens föräldrars sommarstuga. När vi åkte därifrån kom det fram personer som legat gömda och som krattade grusgången.

Mitt orienteringsverktyg

Det en kartläsare behövde var en OT-panna. Den ser ut som en kaffepanna men istället för ett lock sitter en förstoringlins. Det finns ingen botten i pannan, men där finns en linjal. I pipen sitter en lampa. Den fanns att köpa på postorder hos Biltema.

Gunnar, min förare, är en klurig typ, så han gjorde en hel del förbättringar. Normalt har en OT-panna ett litet hål där man kan stoppa in en penna, men eftersom jag är vänsterhänt tog vi upp en stor öppning på vänstersidan.

När man står vid en kontrollskylt behöver man en ficklampa för att tyda bokstaven, det var lite struligt. Därför bytte Gunnar ut lampan till en kombinerad lampa för parkeringljus och bromsljus. När jag tryckte på den svarta knappen fungerade den som ficklampa.

Kolla bilderna på nästa sida.

